

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. et Bc. Radovana Havelce, JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **M. D.**, zastoupeného opatrovníkem: Organizace pro pomoc uprchlíkům, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2008, č. j. OAM-10-730/LE-C09-C09-2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 20. 3. 2008, č. j. 46 Az 7/2008 - 40,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Výše uvedeným rozhodnutím ze dne 16. 1. 2008 žalovaný zamítl jako zjevně nedůvodnou žádost žalobce o mezinárodní ochranu podle § 16 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o azylu“).

Včas podanou kasační stížností (dne 2. 5. 2008) se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení shora citovaného rozsudku Krajského soudu v Praze. Tím byla zamítnuta jako nedůvodná jeho žaloba proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného. Dne 15. 7. 2008 krajský soud rozhodl o ustanovení opatrovníka žalobce pro toto řízení, kterým je Organizace pro pomoc uprchlíkům, protože jeho pobyt nebyl znám. Usnesením ze dne 3. 10. 2008 krajský soud zamítl návrh žalobce na ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti, protože nedoložil své majetkové poměry.

Stěžovatel ve své kasační stížnosti namítl nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit, a dále nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Nespecifikoval však, z jakých konkrétních skutkových okolností vyvozuje uvedená pochybení správního orgánu a krajského soudu.

Nejvyšší správní soud považoval za nutné, dříve než přistoupil k posouzení věci jako takové, zodpovědět, zda nejsou naplněny podmínky k zastavení řízení.

Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Podle § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, nelze-li zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).

Jak Nejvyšší správní soud zjistil ze soudního spisu, Policie ČR - Ředitelství služby cizinecké policie sdělilo dne 23. 9. 2008 krajskému soudu na základě jeho dožádání, že stěžovatel měl vydaný výjezdní příkaz k opuštění republiky platný od 17. 5. 2008 do 23. 5. 2008, poslední evidovanou adresu pobytu opustil dne 19. 5. 2008 a aktuální místo jeho pobytu není známo.

Po konstatování splnění všech zákonných podmínek Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s., ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s. žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. ledna 2009

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu